

ATENTAT IZRABLJAJO ZA POLITIČNO PROPAGANDO

PARIŠKO ČASOPISJE SKUŠA DOKAZATI, DA SO ATENTAT ZASNOVALI BOLJŠEVIKI

Pogreb usmrčenega predsednika Paula Doumera se bo vršil v četrtek. — Nenavadna izjava bivšega predsednika Milleranda. — Načelnik francoske tajne službe pravi, da je atentator boljševik. V Berlinu više zastave na poldrogu. — Predsednik nemške republike je brzojavno izrazil svoje sožalje.

PARIZ, Francija, 7. maja. — Danes je bilo položeno na mrtvaški oder truplo predsednika francoske republike, Paula Doumera, katerega je večeraj ustrelil slabomni ruški fašist Gorgulov.

Iz obžalovanja vrednega dogodka so že začeli razni reakcionarni elementi kovati politični kapital. Meščansko časopisje je začelo namigavati, da atentator pravzaprav ni fašist, pač pa komunist.

Dnevnik "L'Intransigent" je objavil pogovor z bivšim predsednikom Aleksandrom Millerandom, kateri je rekel: — Iz privatnih virov sem dobil informacije, ki mi omogočajo kategorično izjaviti, da pripada možak, ki je usmrtil predsednika Doumera, boljševiškim silam.

To trditev je podprl tudi načelnik francoske tajne službe, Pierre Julien. Nekem ameriškemu dopisniku je rekel, da je po njegovem prepričanju Gorgulov boljševik.

V tem slučaju gre za izmišljotino oziroma za glo politično propagando, iz katere bodo skušali pri jutrišnjih ožjih volitvah kovati svoj kapital.

Vse kaže, da bo radikalno-socialistična stranka, ki pa ni niti radikalna, niti socialistična, zmagala. Radikalni socialistični stranki načeljuje Herriot.

Dejanje, ki ga je izvršil slabumni Rus, bo pri volitvah najbrž precej škodovalo socializmom in komunistom.

Komunistično glasilo "L'Humanite" je moralo iziti v več izdajah. Vse se namreč zanima, kakšno stališče je zavzela komunistična stranka v tem oziru.

V današnjem uvodnem članku je rečeno: —

— Svetovna vojna je izbruhnila po umoru v Sarajevu. Atentatu na predsednika Doumera utegne slediti vojna proti Sovjetski Uniji. Za zločin je odgovorna francoska vlada, ki je dopustila, da so se začeli po vojni zbirati v Franciji beli Rusi, ki so vsi dobro oboroženi. Vlada te bele Ruse podpira v moralnem in finančnem pogledu. Morilec je sam izjavil, da je hotel s svojim dejanjem izzvati vojno med Francijo in Sovjetske Unijo.

MOSKVA, Sovjetska Unija, 7. maja. — Sovjetsko časopisje označuje Pavla Gorgulova, morilca francoskega predsednika, kot enega najbolj zagriženih sovražnikov sovjetske republike.

BERLIN, Nemčija, 7. maja. — Poročilo o tragični smrti predsednika Doumera je napravilo na javnost globok vtis. Raz vsa javna poslopja više zastave na podrogu.

Predsednik nemške republike, Paul Hindenburg, je izrekel v posebni brzojavki francoski vladi in francoskemu narodu svoje sožalje.

Pogreb Paula Doumera se bo vršil v četrtek. Pokopan bo v Pantheonu.

PARIZ, Francija, 7. maja. — Rusa dr. Gorgulova, ki je usmrtil predsednika Doumera, so privredli danes pred preiskovalnega sodnika. V pone-

Jeklarjem bodo znatno skrcili plače

KONFERENCA MALE ANTANTE

Konferenca v Beogradu bo razpravljala o gospodarskem sodelovanju. Tudi Grška bo poslala zastopnika.

Dunaj, Avstrija, 8. maja. — Ta teden se bodo v Beogradu sestali zastopniki Male antante. Po sedanjem načrtu se bosta udeležila konferenca tudi poljski zunanji minister Zaleski in grški zunanji minister Mihalakopoulos.

Četudi pravijo poročila da je namen grškega zunanjega ministra ob priliki konferenca izboljšati politične odnose med Grško in Jugoslavijo, vendar ni nikakega dvoma, da bosta poljski in grški zunanji ministri imela priložnost stališče svojih držav glede glavnih zadev konferenca — načrta za gospodarsko sodelovanje osrednje evropskih držav.

Posebno veliko važnost polaga v država Male antante na odločitev poljskega ministra, da se udeleži konferenca. Od časa do časa so poskušali privabiti Poljsko v Malo antanto, ki ima skupen cilj, da se izvrše sklepi mirne pogodbe, toda vedno je bilo mnogo točk, ki so kazale različno mnenje in naziranje.

Iz bojznosti pred Rusijo gleda Poljska s istimi očmi kot Rumunska, ne pa kot Čehoslovaška. Iz sovraštva do Nemčije pa se zopet ne strinja z Rumunsko, ki trguje z Nemčijo in ji je tudi naklonjena.

Vsa osrednja Evropa združuje pod težo gospodarske krize. Kot je bilo do sedaj, ne more več iti dalje. Mala antanta bo morala na svoji konferenci odločiti o naslednjih stvareh: ali sprejme Tardieuov načrt, ali nemško-italijanski načrt, ali blok Male antante, ali balkanski blok ali zvezo Avstrije z Nemčijo.

Za gospodarsko Malo antanto največ deluje češki minister dr. Beneš toda zadelo bo na iste težave, kot večja skupina podonastvskih držav: Čehoslovaška, Avstrija, Ogrska, Rumunska in Jugoslavija.

Ista težava je z balkanskim blokom, kajti na balkanski konferenci Bolgarska ni hotela pristopiti k balkanski zvezi drugače, kot da se preuredi njene meje. Lansko leto tudi Jugoslavija in Rumunska nista poslali svojih zastopnikov na balkansko konferenco. Vsi tedaj vlada v diplomatičnih krogih mnenje, da bodo v balkanskem bloku, ako se sploh ustanovi, samo Bolgarska, Grška, Turčija in Albanija.

deljek mu bo pridelen zagovornik, nakar bodo napravili z njim kratek proces.

Preiskali so ga trije izvedenci ter ga proglasili za duševno zdravega.

WASHINGTON, D. C., 7. maja. — Predsednik Hoover je poslal francoskemu ministrskemu predsedniku Tardieuju sledečo brzojavko:

— Vest o smrti predsednika Doumera me je globoko pretresla. Veliko bol Francije, deli prebivalstvo Združenih držav. Moji rojaki izrekajo vam in francoskemu narodu iskreno sožalje.

VOLITVE V FRANCIJI

Radikalni socialisti bodo imeli v zbornici šestdeset, socialisti pa stopetindvajset sedežev.

Pariz, Francija, 8. maja. — Pri današnjih ožjih volitvah so zmagali radikalni socialisti.

Zadnja neoficijalna poročila, ki so bila izdana malo pred polnočjo, naznanjajo, da so dobili radikalni socialisti 160, socialisti pa 125 mandatov.

Vladna stranka je do zadnjega trenutka upala na zmago. Umor predsednika Doumera je izrabila v svoje namene s tem, da je razširila vesti, da je atentator Gorgulov boljševik ter da je bil atentat vprizorjen po naročilu iz Moskve. Vse to pa ni nič pomagalo. Doživela je velik poraz.

Volitve so se po vsej Franciji jako mirno završile.

Znani letalec Rene Fonk je v zadnjem trenutku odstopil kot kandidat ter rekel, da se bo v bodočnosti posvetil agitaciji za zračno obrambo Pariza.

V torek se bodo vršile predsedniške volitve. Zaenkrat ima še največji prilik Albert Lebrun, republikanski speaker v senatu. Tardieu je rekel, da ga bo podpiral.

HINDENBURG RPIČEL DRUGI TERMIN

Berlin, Nemčija, 7. maja. — Predsednik Paul von Hindenburg je pričel drugi termin kot predsednik nemške republike. V zvezi s tem ni bilo nobenih posebnih slovesnosti. Hindenburg je rekel, da ga njegova prisega na republiko v maju 1925 še vedno veže in da druge prisega ni treba.

Hindenburg je vstal kot vsak dan ob sedmih, se je pred zajtrkom izprehajal po vrtu in je pričel svoje dnevno delo.

Tekom popoldneva je Hindenburg sprejel resignacijo ekonomskega ministra Hermana Warmbolda in je na njegovo mesto imenoval dosedanjega nadomestnega ministra Ernsta Trendelenburga.

Kanceler Heinrich Brüning bo skušal obdržati svoj kabinet vsaj do konca lausanske razorožitvene konferenca v juniju. Ako pa bo kabinet pred tem časom resigniral, mu bo Hindenburg zopet poveril nalogo, da sestavi novo ministristvo.

RUSI SE VEŽBAJO V OROŽJU

Vsak sposoben možki, ženska in mladina se vežbajo v uporabi orožja. — Govorjenje o vojni splošno razširjeno.

Moskva, Rusija, 8. maja. — Največja razlika med novo in caristovski Rusijo je v tem, da se sedanja Rusija z vso vneto pripravlja na obrambo, kar se opazja po celi sovjetski državi, kajti sovjetska vlada je mnenja, da je vojna neizogibna, bodisi da bo Rusija na kak način potegnjena v vojno, ali pa bo napadena.

Kadar bo prišla vojna, Rusija ne mara biti nepripravljena. Iz tega razloga pozivljajo časopisi, radio, oklici po oknih, klubih, tovarnah vse prebivalce, da so pripravljeni.

Vlada v velikem obsegu in z veliko naglao, kot še nikdar prej, pripravlja vse potrebno za dežele, kajti za njenimi zadnjimi vrati v Mandžuriji je poln sod smodnika in okoli njega vse polno užgalice, ki se krešejo.

Sovjetsko časopisje že nekaj let opozarja narod na vojno nevarnost, toda nekateri so bili mnenja, da ima časopisje s tem samo namen vzpodbujati narod k edinstvu in da pozabi na svoje težave in da sami sovjetski voditelji ne verujejo v vojno. Zdaj pa se je ta mišljenje izpremenilo.

Iz Mandžurije prihajajo vedno bolj razburljiva poročila. Sovjetska poročila pravijo, da je Mandžurija vojaško taborišče in da so japonske čete zbrane zelo blizu ruske meje. Poleg tega pa so tudi Japonci organizirali belorusko vojsko, ki skuša zaplesti sovjetsko Rusijo v vojno z Japonci. Rusijo izzivajo s tem, da razstreljujejo kitajsko vzhodno železnico, ki je polovična last tudi Rusije.

Z druge strani pa Japonci zatrjujejo, da Rusi zbirajo ob mandžurski meji vojaštvo, tanke in aeroplane, kar more imeti samo pomen. Obe državi pa pri vsem tem zatrjujejo, da ne mara nobena hoditi drugi v škodo. Sovjetski govorniki so že opetovano izjavili, da Rusija ne mara vojne, da pa tudi ne bo trpela, da bi bila njena meja ogrožena.

Resnica je, da sovjetska vlada pošilja tjakaj vojsko za obrambo. Kdorkoli bo napadel Sibirijo, ne bo več zadel na neizvežbano vojsko kot v letih 1918—21. Sedanja vojska je dobro izvežbana in oborožena in ji poveljujejo sposobni voditelji.

Sovražnik bo tudi zadel na odpor med krajevnim prebivalstvom, kajti vsi prebivalci, možki in ženske in celo šolski otroci se vežbajo v uporabi orožja. Delavske unije pozivljajo svoje člane, da se naj izvežbajo v rabi orožja za slučaj katerega napada.

Vsak možki, vsaka ženska, vsak otrok je pripravljen vzeti v roke puško ako bi bilo potrebno. Cel narod je pripravljen, da strelja na vsakega sovražnika, ki bi se predrznil prestopiti mejo.

ADVERTISE
in "GLAS NARODA"

PREMOGOVNI BARONI SO PROTI DAVIS-KELLEYJEVI PREDLOGI

Pittsburgh, Pa., 7. maja. — United States Steel Corporation je zopet znižala svojim 175,000 uslužbencem plače. Nji bodo brez dvoma sledile tudi Bethlehem, Republic, Jones & Laughlin, Youngstown Sheet & Tube, National in druge družbe.

Soglasno z vladnimi podatki je znašalo zaposlenje v jeklarnah in livarnah meseca marca komaj enoinšestdeset odstotkov. V primeri z letom 1926 so znašale plače v mesecu marcu letošnjega leta komaj petinšestdeset odstotkov. Ako je bil leta 1926 plačan delavec za gotovo množino dela \$1, dobi sedaj za isto delo 35 centov. Pomisliti je treba, da so delavci zaposleni večjem po dva do tri dni na teden. Po novi plačilni lestvici bo dobil delavec za tridnevno delo \$9.60.

Ko so jeklarjem meseca oktobra lanskega leta prvici skrcili plače za deset odstotkov, so jim rekli, da je bilo to potrebno za obstoj industrije.

Izza onega časa je pa padlo zaposlenje od 68 odstotkov normalnega časa na 61 odstotkov, plače pa od 45 na 35 odstotkov.

Delničarji U. S. Steel Company seveda niso nič prikrajšani. Vsake tri mesece spravijo v obliki dividend skoro sedem milijonov dolarjev. Nakupljeni prebitki družbe znaša še vedno štiristo milijonov dolarjev.

Washington, D. C., 7. maja. — Pred posebnim senatnim odsekom so zastopniki premogovnih baronov odločno uzgvarjali takozvani Davis-Kelley predlogi, koje cilj je, napraviti red v okrajih mehkega premoga in odpraviti nezaposlenost.

Posebno odločno so nastopili proti točki, ki zahteva, naj postanejo kolektivne delavske pogodbe obligatne.

Na vprašanje senatorja Davisa so morali zastopniki delodajalcev priznati, da morajo nekateri premogarji delati za sramotno plačo \$2.30 na dan.

Cadiz, Ohio, 7. maja. — V Somers premogovniku, ki je last Goodyear Tire and Rubber Company, je eksplodirala bomba, ki je uničila transformacijsko postajo, vsled česar so bile vse okoliške naselbine v temi. Domneva se, da so vrgli bombo kompanijski najeteži, ki skušajo zlomiti štrajk. Premogovnik straži vojaštvo narodne garde. Premogovni baroni v Ohio se nečjejo pogajati s štrajkarji ter hočejo zaposliti neorganizirane delavce.

STOLETNICA BRZOJAVA

San Diego, Cal., 8. maja. — W. G. Morse, ki je star 80 let, se zelo zanima za proslavo stoletnice, ko je bil izumljen brzojav. Njegov oče S. F. B. Morse je pred sto leti izumil brzojav.

NEMŠKA ZMAGA NA KONJSKI RAZSTAVI

Rim, Italija, 8. maja. — Oddelek nemških vojaških konj je na mednarodni razstavi dosegel prvo nagrado v tekmii za skok za Mussolinijevo kupo. Francoska skupina je dobila drugo nagrado, italijanska pa tretjo.

VLADAR PU-YI BAJE DOBRO GOSPODARI

Znižal bo davke na polovico. — Zidal bo šole. Kritizira svojega prednika. — Japonska je imela pravico ustanoviti novo državo.

Čangčun, Mandžurija, 8. maja. — Nekdanji kitajski cesar Henry Pu-yi je v svoji prvi izjavi časnikarskim poročevalcem primerjal novo mandžursko državo z Združenimi državami v njih mladih letih.

Zadnji slavne Mandžu rodovine ki je toliko let vladala Kitajski, in Mandžuriji je bil eno uro v razgovoru s časnikarskimi poročevalci in je razvil svoj načrt, kako bo uredil novo državo Mančukuo. Nova država, ki je stara komaj dva meseca, je do sedaj odgovarjala vsem pričakovanjem. V bodoče bo vlada izvedla vladne, denarne in izobraževalne zadeve.

Pu-yi se je v svojem razgovoru dotaknil ameriške borbe za neodvisnost in je rekel, da se Združene države niso skozi noč otresle angleške vlade. Rekel je, da pričakuje dolgo, pa uspešno borbo, da bo mogoče doseči samostojno Mandžurijo v družini narodov.

Dasiravno govori Pu-yi angleško, vendar se rajši razgovarja s posredovanjem tolmača. V pričetku razgovora je rekel, da se je prejšnji vladar Mandžurije, maršal Čang Hsuehlinang prepričal, da se ne bo nikdar več mogel vrniti v Mukden, ki je bilo starodavno mesto Mandžurije.

— V svojem sreč. — je rekel

Pu-yi, — Čang ve, da vlada, ki jo je dal narodu, ni bila pravilna, da je naložil previsoke davke in narod ni imel nobene svobode. Ako bi bil Čang pravičen, nikdar ne bi bilo tretje stranke, ki bi posredovala. Japonci ne bi nikdar imeli priložnosti braniti pravice svojih podanikov.

Pu-yi je rekel, da je Čang pobral do 20 milijonov dolarjev davkov na leto in 90 odstotkov tega denarja je šlo za vzdrževanje vojske.

Kot pravi Pu-yi, se bo šolstvo razvijalo na podlagi orientalskega duha v zvezi z najmodernejšimi idejami. — Naš namen je zgraditi kar največ šol, da damo mladini dober začetek in da si postavi podlago za bodoče življenje. Ravno v tem je bila velika slabost Kitajske.

Poročevalce ga je nazival "vase veličanstvo", dasi ga kitajski in japonski uradniki nazivljajo "poglarar države". Njegov pravi naslov se ni bil uradno določen.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Baker, President L. Benedik, Trezor.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Se celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Se pol leta	Za imenstvo za celo leto	\$7.00
Se četr leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisements on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedeljo in praznikov.

Dopolni bres podpis in osebni se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3575

DOUMER

Prva poročila o atentatu na predsednika francoske republike, Paula Doumera, so puščala nekoliko upanja, da bi ostal petinsedemdesetletni možak pri življenju in da rane, ki mu jih je prizadel atentator, niso smrtonosne.

Upanje je pa ginilo, in slednjič je dospela vest, da je Doumer podlegel.

V moderni francoski zgodovini je bilo le malo mož, ki so toliko pretrpeli kakor Doumer, o katerem se lahko reče, da ni imel skoro nobenega nasprotnika, pač pa nebroj častilcev in občudovalcev.

Kolikor se je moglo dosedaj dognati, atentat nima nikakega političnega ozadja. Ustrelil ga je Rus, kateremu je politika zmedla pamet.

Atentator je baje eden onih ljudi, ki pod boljševisko vlado niso imeli niti miru niti obstoja ter so se razkropili po vsem svetu. Največ jih je v Franciji, dosti jih je pa tudi po drugih srednjeevropskih državah, kjer snujejo in kujejo naklepe, kako bi strmoglavili režim, katerega mu se je petnajsto leto pokori pretežna večina ruskega naroda.

Ti ljudje streme po časih, kakršni so bili takrat, ko je bil car v Rusiji prvi za Bogom oziroma še pred Bogom, ter so živeli pod carjem kot v devetih nebesih.

Izprenemba je bila pa tako nenadna in prehod v drugačno življenje tako nagel, da se danes ne morejo domniti, kaj se je pravzaprav zgodilo, ter so trdno prepričani, da se jim godi neznanska krivica.

Iz vrste teh ljudi, je izšel atentator, kateremu je potisnila orožje v roko blodna misel, da Francija, dasi je edina zmožna za to, ne reši njegove domovine izpod sovjetskega jarma.

Vse drugače bi bilo, ako bi bil atentator Francoz. V tem slučaju bi bil izid francoskih ožjih volitev bržkone vse drugačen.

S Francijo mora sleherni simpatizirati, ker je izgubila enega svojih najboljših mož. Vse svoje življenje je posvetil svoji domovini, njegovi štirje sinovi so pa v svetovni vojni žrtvovali svoja življenja za obrambo domovine.

Pokojnik je bil sin preprostega železniškega uslužbenca. Istega dne, ko je bil on rojen, se mu je oče smrtno ponesrečil.

Z delom in pridnostjo se je vzpenjal višje in višje. Bil je predsednik poslanske zbornice, predsednik senata ter je slednjič dosegel najvišjo čast, ki jo more doseči Francoz — izvoljen je bil za predsednika francoske republike.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO ZANE-SLJIVO IN TOČNO KAKOR VAM POKAŽE NA-STOPNI SEZNAM

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Din 500	\$ 4.-	Lir 100	\$ 5.90
Din 500	\$ 5.55	Lir 200	\$ 11.50
Din 1000	\$ 11.70	Lir 300	\$ 16.80
Din 2000	\$ 23.20	Lir 500	\$ 27.-
Din 5000	\$ 58.50	Lir 1000	\$ 53.25
		Lir 2000	\$ 106.30

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

Mojna nakazila izvršujemo po CABLE LETTER za pristojbino \$1.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

† Jože Benedik

V prijaznem Stražišču pri Kranju je zatisnil v 92. letu svoje starosti za vedno svoje oči g. Jože Benedik, oče g. Ludvika Benedika, upravitelja Glas Naroda v New Yorku.

Preblagi starček, ki je bil pred mnogimi leti mežnar in gostilničar na Sv. Joštu, je mnogim stari obiskovalcem lepe izletne točke še v najboljšem spominu. Pokopan je bil 19. aprila na Šmartinskem pokopališču.

Prišel sem v Stražišče eno uro, predno so ga pokopali. Bil je še na mrtvaškem odru. Soba je bila polna pogrebcev, ki so klečali okoli odra in odmolili svoj Oče naš za ranjkega. Gamljivo je bilo gledati, ko so vstali in mrtveca v slovo po vrsti prekrizali. Pogrebne obrede je vodil šmartinski župnik ob asistenci dveh kaplanov. Ker sem stal v neposredni bližini krste, imel sem priložnost opazovati, da sta se utrnili župniku dve solzi. Mogoče da so se mu vzdudili spomini na dogodke pred 25. leti.

Pecel iz Stražišča in Kranja so zapeli "Vigred se povrne" in potem se je razvil veličasten pogreb, kakoršnega Stražišče gotovo še dolgo ni videlo. Stare gorenske grice, hribovi od blizu in daleč so prišli vključno skrajno slabemu vremenu, da spremljajo svojega starega svetovaleca in soseda na njegovi zadnji poti.

V cerkvi v Šmartnem je bila krsta blagoslovljena. Tam so zapeli peveci "Usliši nas gospod". Glasile iz Stražišča so naredili špalir in potem je zagrnila zemlja moža, ki je bil skoziinskozi pošteni. Peveci so zapeli še "Blagor mu" in potem se je razšla velikanška množica, ki ga je ob zadnji poti spremljevala.

Povsod sem čul samo en glas: "Škoda starega Joštara, ki je mnogim, ne samo s svojimi dobrimi nasveti, ampak tudi drugače pomagal, ako so bili v stiski".

Na grob so bili položeni štirje venci.

Ker je bil umrl kot strasten lovec član Lovskega društva, ki je marsikateremu divjemu petelinu upihnil življenje, je bilo tudi mnogo članov tega društva pri pogrebu.

Iz Kranja so prišli gg. zobozdravnik Holzhaecker, znani komunist narodnih pesmi Žirovnik, inž. Zupancič in mnogi drugi, ki jih pa ne poznam.

Ranjki je zapustil dva sinova in eno hčer, 24 vnukov in 2 pravnuke.

Čast njegovemu spominu!

J. R.

SEZNANITI SE

hočem z dekletom ali vdovo v starosti od 35 do 40 let, tudi z enim otrokom ni izključena, star sem 63 let in imam nekaj prihrankov. Resne ponudbe pošljite na: A. P., Box 5, Crosby, Pa.

ITALIJI SE NE SME ZAUPATI

Mussolini, ki spekulira na priateljstvo Nemčije in vseh po mirovnih pogodbah prizadetih držav, je brezdomno dober poznavalec psihologije mas. Zato od časa do časa vrže med njo vabo: Tako ne more več naprej! Sedanje stanje, ki so ga zakrivila mirovne pogodbe, je treba na vsak način revidirati sicer... bomo udarili. Tako je zopet enkrat sklenil veliki fašistični svet. Ko je Mussolini vrzel trnek, se zanj niti ne zmeni več in gre dalje. Glavni mu je, da je skalil vodo in da ustvarja v svetu razpoloženje zase. In ribe hlastno pograbijo za vabo. Kdo bi v teh žalostnih časih ne bil vesel oznanila "tako ne more naprej", kdo si ne želi boljše bodočnosti, ki jo Mussolini oznanja po reviziji mirovnih pogodb? Nihče se ne vpraša, ali so mirovne pogodbe res krive vsega gorja, nikogar ne zanima, kako naj se pravzaprav ta revizija izvede. Da bi svet na vse to pomislil? Saj nima časa. Niti časa nima, da bi go-podla Mussolinija vprašal, kako si to revizijo misli, kako bo zgradil nov svet. Mussolini je zadovoljen, da mu ni treba odgovarjati, saj se sam zaveda, da bi ga takšno vprašanje spravilo v zadrego.

Kaj ko bi bilo dovoljeno to vprašanje nam? Mussolini naj bi nam "s fašistično odkritostjo" povedal, kje naj pričnem revidirati, da se svet potolaži in reši katastrofe. Ker so fašistične ideje vesoljne, kakor vsak dan poudarjajo v Rimu, in morajo temu do sledno veljati za vse narode, potem s toliko večjo upravičenostjo pričakujemo, da bo Mussolini ideje o reviziji izvedel najprej doma. Mussoliniju je tako na srečo mir v Evropi. Ali ne predstavlja sedanja, vsiljena nam meja med jug. državo in Italijo nevarnost za evropski mir? Mari ni tega dokazalo prav zadnjih deset let fašističnega režima v Julijski krajini? Na Bazovici so fašisti slabo merili, je pisal po eksekuciji "Pravo Lidi", njihovi strelci so zadeli vso Evropo. Zadeli so posebno slovanški svet in Slovani nismo "stenice" — ta izraz je rabil "Popolo d'Italia", ko je zagovarjal smrtno obsodbo v Trstu, — ki bi se dale za zabavo Rimljanov na dolgo pobijati. Na Bazovici je padla salva tudi na teto Evrope in jo ranila. Kaj imajo opraviti po grozni vojni v Evropi vojaški strelci? — je vzkliknil omenjeni češki list. Zopet matičevanje novih strasti, novih sovraštvev in morda tudi nove vojne!

Italija je šla v vojno, da "odreši" okoli pol milijona Avstrijcev dvomljivega italijanskega izvora. Zato je moralo pod tuje gospodstvo skoro milijon Slovanov in Nemcev! Edino na furlanski del Goriške — Furlani pa niso marali slišati o Italiji! — in na Trident je imela Italija upravičene aspiracije. Do danes so morali v Trstu poitalijančiti 50000

slovanških priimkov, da izprica-jo italijanstvo mesta! Poleg tega je pristanišče popolnoma upropaščeno in mesto izumira, kakor dokazujejo italijanske statistike. Trst ne pripada ne zemljepisno ne etnografsko k Italiji. Njegova mornarica, ki so jo ustvarili Slovani, kakor Kozulič, Martinolič, Tripkovič in Polič, je prešla po dobrih desetih letih, odkar je mesto pripadlo Italiji, v roke Genova in Benetk. Lastnih denarnih zavodov mesto nima več. V Trstu, kakor v vsej Julijski krajini, vzdržuje fašistična Italija policijski aparat, katerega metode in obseg si more predstavljati edino, kdor živi tam doli. Orožniki, milica, fašisti, železničarji, finančni stražniki, učitelji, trgovci, zdravniki in priseljeno delavstvo, vse je stalno alarmirano in pazi na vsak korak, na vsako besedo domačega prebivalstva.

Da vzdrži red je vrhovno fašistično sodišče doslej prisodilo Slovanom 1118 let ječe, da o omenjamo konfinacijo slovenskega razumnštva in tudi pripravega ljudstva ter v zadnjem času tudi duhovščine, in policijskih svaril, združenih s policijskim nadzorstvom. Svojo lastno zemljo je moralo zapustiti okoli 80.000 ljudi, med njimi vse učiteljstvo in ostalo laično razumnštvo, medtem ko se fašizem v zadnjem času zaganja z vso silo ob duhovščino, ki se vztraja na svojem mestu. V imenu dvatisočletne civilizacije, je bilo zaprtih 550 slovanških šol, razpuščenih okoli 500 kulturnih društev in uničeno vse združništvo; požgani ali zasedeni so bili narodni domovi na Tržaškem in v Istri.

Ako mora Italija, država 40 milijonskega naroda vladati v Julijski krajini "z ognjem in mečem", kakor pravi nekje sam Fr. Glunta, ako je morala uničiti toliko nepreeceljivih kulturnih in gospodarskih dobrin malega naroda, ako je morala prizadeti toliko gorja nesrečnemu ljudstvu, zato da te kraje ohrani zase, je to znamenje, da pač ne spadajo k njej! Mussolini bi moral izvajati tudi doma konsekvence v smislu načela o reviziji mirovnih pogodb. Saj je narodna meja tudi geografsko tako lepo zaščitena in teče tam od Gemone, ob Čadru do Soče pri Trzinu in potem v morje! To je naša narodna meja, ki se že 1200 let ni premaknila! Zakaj bi tudi politična ne šla tod, ako naj se mirovne pogodbe po Mussolinijevem nasvetu revidirajo?

Mussolini, ki je leta 1915 agi-

Peter Zgaga

NAJBOLJŠE SREDSTVO.

Prejšnji teden je moj prijatelj Terbovec Tone zapisal, da je pomlad najboljšo sredstvo proti vsem boleznim.

S Tonetom se v marsičem strinjam, nikakor pa ne v tem pogledu.

Naj mi ne zameri, če mu ugovarjam in rečem, da je po mojem mnenju proti boleznim najboljšo sredstvo uzoren bolniški obiskovalec.

V podporo te svoje trditve naj ponovno navešam sledeče:

V New Yorku je živel pred leti rojak, ki ni imel ne žene in ne otrok; bil je z eno besedo pečlar

tiral za "osvobodilno vojno, ki bi prinesla zatiranim narodom svobodo", hoče ostati na Bremerju in na Snežniku, kakor neprestano poudarja. Mussolini hoče strateško mejo, ki jo stražijo baterije na Nanosu. Zgodovina je pokazala, da so narodne meje varnejše kakor strateške. Ako so gospodje v Rimu nasprotnega mnenja, potem naj vsaj molčijo in naj ne oznanjajo evangelija samo drugim!

Gledališče-Glasba-Kino

"THE STRANGE LOVE OF MOLLY LOUVAIN"

V gledališču STRAND na Broadway in 47. cesti v New Yorku kažejo film z gornjim naslovom. Glavno vlogo igra Ann Dvorak, in vloga ji daje priložnost, da razvije kot talentirana igralka vse svoje zmožnosti.

Krasna Molly je zašla na slabo pot, dobila je otroka ter je bila zapletena tudi v umor, ki ga ima na vesti njen, ničvreden ljubimec.

Koleba med ljubeznijo in svotoilstvom ter ljubeznijo do svojega otroka. Proti koncu jo pa povzdigne mož, četudi jo je spočetka zasledoval.

Lee Tracy, kateri igra vlogo policijskega reporterja in Richard Cromwell igrata izborni glavni moški vloji.

Film je zasnovan po igri "Tinsel Girl" od Maurine Watkins. Ravnatelj je Michael Curtiz.

ter so bili njegova najbližja žlahta njegovi društveni sobratje. Se danes živi in meni se ima zahvaliti za življenje.

To je bilo pa takole:

Nekega jutra mi tajnik sporoči, da je sobrat Pepe nevarno zbolel ter da sem jaz določen za bolniškega obiskovalca.

Ne vem, kaj je imel. Ali je bil tifus ali kolera ali kaka druga zdravju škodljiva peštilenca.

Zvečer sem se odpravil k njemu. — Stanoval je v furnišed roomu, prepuščen samemu sebi.

Na stopnicah sem srečal zdravnika.

— Če greš k njemu — mi je rekel, — ne hodi približno postelje. — Ali je nevarno? — ga vprašam ves v skrbeh.

— Hahaha! — se je zarežal dedec. — Pa še vprašaj, če je nevarno. — Surtino nevarno je, ti rečem in je naboljše, da pripravite vse potrebno za pogreb.

— Pozdravljen, Pepe. — pravim bolniku in sedem daleč vstran od njegove postelje, kolikor so dopuščale stene male sobice. — Salamat, tebe je za zdelalo.

— Ja, — je rekel, — dobro me je zdelalo. — Ali nista nekaj govorila o dohtarjem v veži? Kaj pravi?

— Pravi, da je vse zastoj in da ti nobena žavba več ne pomaga.

Bolnik je samo vzdihnil. Nastala je mučna tišina.

On ni mogel dosti govoriti jaz pa nisem vedel, kaj. Toda nekaj je bilo treba reči.

— Ja, ja, tako bomo šli drug za drugim. — sem ga sobratško tolažil. — Eden prej, eden pozneje. Društvo bo sicer zopet stroške imelo, pač nič zato. Saj si že več kot deset let plačeval. Enkrat pa tudi morajo kaj dati. Škoda, da ne plačajo smrtnine takrat, ko je človek še zdrav in krepak, da bi že vsaj kaj imel od tistih soldov. Po smrti pa res ne ve, kaj bi z njimi počel.

Bolnik je čudno zahropel.

— Blagor tebi — sem nadaljeval, — ti si vročine vajen, ker si bil bleker. Meni se bo malo težje privaditi, ko bo prišla hudoba pome.

Bolnik je zopet zahropel.

— Kaj pa tako čudno hropeš? — sem ga sočutno vprašal. — Veš, to pa ni kaj dobrega ne pomeni. V našem kraju smo imeli bolni-kar, ki je baš tako hropeč kot ti sedaj. No, pa ni dolgo. Eno samo noč. Zjutraj je bil že mrzel.

Iz postelje je prihajalo čudno šklepetanje.

— Oj, revež — saj je vroče v sobi, ti pa kar z zobmi šklepeteš. Le počakaj, se boš že ugreel. Kaj misliš, koliko je kaj vročine tam doli? Nekateri pravijo, da čez tri sto stopinj Fahrenheita. To je precej za naše skromne razmere. Dosti pa pripomoreta goreča smola in žveplo. Senduš, mene kar strese. Se če se s cigareto opočiš, ni prijetno, ne pa da bi človeka v goreči smoli emarili.

S postelje ni bilo nobenega odgovora na to mojo tolažbo z drugim svetom. Le neko sumljivo premikanje sem opazil pod odejo.

— Kaj? Pa niso morda to že mrtvaški kriči — sem se potihlivo ustrašil, naglas pa rekel:

— O, hitra smrt je najlepša smrt, pa adijo no!

Bolniku so se svetile oči v čudnem ognju.

Kar malo ustrašil sem se.

Nazvlic temu sem ga pa še potolažil:

— Vidiš, ravno prav. Danes je petek. Če te ponoči stisne, te v nedeljo že lahko pokačijo. V nedeljo imajo ljudje bolj čas za pogreb.

Tedaj se je pa zgodilo nekaj nepričakovane.

Bolnik je vrzel odejo s sebe ter si v sami srajci kot je bil, obul z bliskovito naglico čevljev na desno nogo.

Z desnico me je zgrabil za vrat, z levo je odprl vrata ter me tako strašno brenil po stopnicah, da so zaropotala moje kosti daleč doli v veži prvega nadstropja.

Še isti večer so ga videli praznično oblečenega v salonu, kjer je za pijačo dajal in mene preklinjal.

Ozdravel je popolnoma.

Meni so pa vzele pri društvu še zadnjo šaržo — šaržo bolniškega obiskovalca.

150 strani dobrega čtiva

Cena 50 centov

Ni še prepozno, da dobite Vaš izvod Koledarja za 1932.

Pošljite naročilo še danes na

Slovenic Publishing Company
216 West 18th Street New York

VEMO, DA BOSTE ZADOVOLJNI

ČE NAMERAVATE TO POLETJE OBISKATI DOMOVINO?

Pišite nam takoj bo brezplačna navodila in zagotavljamo Vam, da boste po ceni ter udobno potovali.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU
216 West 18 Street New York, N. Y.

Mali Oglasi

imajo v

Prepričajte se!

KRATKA DNEVNA ZGODBA

HRAST POD TABOROM

To je bilo še v starih časih. Po svetu so hodili ljudje s škorpjenci in biči, kakor je pisano v Zevah. Kjer so našli kmeto, da je jedel bel kruh, so ga najprej pretepili, potem pa zvezali in odpeljali s seboj. Takrat je bilo tako hudo, da so ljudje nehali govoriti. Vsega niso mogli, ko jih je vse bolelo, žalostno je bilo prepovedano, sepetati tudi niso smeli. Šepetanje je hujskanje, so rekli valpti. Ljudje niso nič govorili, besede so se zmešale. Tiste dni je prišla v obraze in oči čudna luč, ki je bila namoščena govora in besed. Lila je od človeka do človeka in razgrinjala po vseh cestah tolažbo. Nazadnje je prišla do človeka, ki ni bil znan govoriti s očmi in obrazom. To je ostalo še do danes, zato so pri dobrih ljudeh besede nepotrebnost.

Tabor je bil grad na hribu. Nikjer ni pisano, katerega rodu so bili gospodje, ki so gospodovali v njem, niti za valpte ne vemo več. Hrast pod Taborom je pa še ostal.

To je pa tako-le: Bila je lakota. Tudi v gradu je zmanjkalo bele pogače, ovsenjaka pa niso znali jesti. Ograsak je bil jezen človek pa je poslal valpta, naj gre po vseh. Morda je še kaj pšenice kje.

Bilo je pa pozimi. Valpet je oblekel kožuh, nataknil kučmo in tudi hlapec je vzel s seboj. Ne spodobi se namreč, da bi sam nosil pšenice. Zajahali so konje in so odjezdili.

Pod Taborom je stal hrast in stoji še danes. Vseokoli hrast, skoraj pol arunta zagrne za svojimi vejami. Pod hrastom je bila klopica in tam je v tisti zimski sedel berač, raztrgan berač in jedel kruh, kos belega kruha, kos dobre pogače.

Valptu je bilo hudo, ker je moral v burjo in se je ustavil.

— Hej, stari! — je zakričal. — Kje si dobil pogačo? Berač se je počasi vzdignil, tudi pokrivalo je snel, odgovoril pa ni ničesar. Valpet je bil hud mož in je še enkrat zakričal: — Čuješ, kje si dobil pogačo? Pa berač je bil mutec. Začuden je trmel v jezdece in vrtil klobuk v roki. Valpet se je razjezil. — Govori! — se je zadrl. —

Starček je skomignil z rameni in pokazal na usta, da ne more. Jezdeci ga ni razumeli. Razkačen je potegnil meč in ga udaril po glavi. Nerazumljiv krik se je izvil starcu iz grla in zrušil se je v sneg. Valpet se je malo zganil. Pogledal je po hlapcih. Ko je videl, da so popolnoma mirni, je ukazal, naj poberejo kos pogače, ki jo je pustil berač na klopici, in šli so v vas.

Obredili so hišo za hišo. Prebrskali so kašče in podstrešja in kleti. V vse kote so pogledali. Zaman. — Kmetje so se ponižno klanjali, pšenice pa ni bilo nikjer.

— Kdo je dal beraču pogačo? — so kričali hlapci.

Kmetje so se spogledali. Berača niti videli niso.

DENARNE POŠILJKE

Mi že nad 12 let pošiljamo denar v stari kraj. Za dharje in lire so sedaj te-le cene:

200 Din	\$ 4.00	1000 Din	\$ 20.00
500 Din	\$ 10.00	2000 Din	\$ 40.00
1000 Din	\$ 20.00	5000 Din	\$ 100.00
2000 Din	\$ 40.00	10000 Din	\$ 200.00
5000 Din	\$ 100.00		

Pri večjih zneskih sorazmerni dopust. Izplačujemo tudi v U. S. Dollarju in nakazujemo tudi brezovno. Prejemnik dobi denar na svoji pošti brez vsakega odbitka. — Vse pošiljke naslovite na:

LEO ZAKRAJŠEK
General Travel Service
1359 — 2nd Ave., New York, N. Y.

— Pred grad je prišel pa pogačo je jedel — so pravili hlapci. Ljudje so odkimavali. Valpet je besno tolkel z bičem, pa tudi bič ni spravil pšenice na dan. — Saj smo že dali desetino, — so premišljevali kmetje. — Desetina gor, desetina dol, — je skakal valpet. — Pogačo ste pekli! — Nismo je, — so trdili vaščani. — Še enkrat so hlapci pregledali vse koče, potem so se pa odpravili v grad. Pogače pa niso našli.

Ko so šli mimo hrasta, so pogledali, če leži še berač v snegu. Poznalo so se krvave lise in stopinje, človeka pa ni bilo več.

— Hvala Bogu, — je zamrmral valpet. — Vsaj ubili ga nisem. Skrbelo ga je, kaj bo rekel gospod.

Pogače pa ni bilo. Tisti kos, ki so ga vzeli beraču, je spravil valpet, da bi ga pokazal gospodu. Toda ni ga pokazal. Morda je pozabil.

Pa je preteklo nekaj časa, menda par let. Valpet se je postaral, tudi gospod se je postaral, huda in črna sta bila pa še zmeraj. — Kmetje v vasi pa še zmeraj tako ponižni kot je postava in navada. Takrat je bila dobra letina. Tudi pogače je bilo dovolj in so jo lahko tudi kmetje jedli, takole na skrivaj seveda.

Pa se je gospodu zazdelo, da je hrast pod gradom previsok. Preširoko se je že razgrnil, zapri je pogled v dolino.

— Posekajte ga! — je ukazal hlapcem.

Šli so sekati: valpet je bil z njimi. Šlo je že na jesen. Listje je žumelo po tleh, da ni bilo čuti stopinj. Zamisljeni so bili v priprave, ko jih je prekinil naenkrat tuj glas.

— Dobro srečo vam Bog daj!

Ozri so se in so videli, da so jih oklenili tuji ljudje. Skočili so kvišku in zgrabili za sekire. Tuji ljudje so se pa smejali. Nič se niso bali, ampak počasi so šli k njim, prav k valptu so stopili in rekli:

— Na pogačo smo prišli!

Valpet je prebledel in je spustil orožje na tla. Med tujci je bil tudi berač, kateremu je tisto zimo vzel pogačo. Pa takrat je bil mutec, — zdaj je pa znal govoriti.

— No, pogačo nam dajte!

Prišli so ga pod pazduho in ga pelali s seboj v grad. Hlapci so gledali nekaj časa za njimi potem jih je obsila groza, vrgli so sekire in zbežali v vas, kjer so bili doma.

Dolgo se ni nihče upal v grad.

Drugo pomlad ni nihče klical na tlako. Kmetje so čakali in čakali. Ne valpta ne graščaka ni bilo od nikoder. Šli so poslušat pod zidove. Nihče se ni oglašil.

Vedeli so, da je konec.

Tisto pomlad so zasejali hudo dosti pšenice. Dobro je rodila. Ko so spekli prvo pogačo, so presodili, da še nikdar ni bila tako dobra.

Hrast pod Taborom pa niso posekali.

USODNA ZAMENJAVA

Mednarodno razsodišče v Haagu bo razpravljalo te dni o zanimivem primeru, ki je edinstven med tragičnimi dogodki svetovne vojne. Proti koncu vojne sta bila pri Reims v Franciji istočasno poslana od nemške in francoske strani dva vojaka, da bi preiskala godnato ozemlje med postojankama obeh sovražnikov. Nemški vojak se je pisal Pavel Reins, francoski pa Rene Brissac. Oba sta bila zmorna.

Obeh jezikov, bila sta približno enako visoka in tudi enako stara. Ko sta se plazila drug proti drugemu, je pa naenkrat eksplozivno sredstvo med njima granata. Koščki iste grante so ranili oboja na glavi in obrazu in čudno naključje je hotelo, da so bile tudi rane obeh skoraj enake.

Francoski sanitetni vojaki so odpeljali oboja v bolnico, kjer sta bila vsak nad svojo posteljo tablico z imenom in drugimi podatki. Pri obeh je bila potrebna trpanacija lobanje in oboja sta izgubila po operaciji spomin. Ko so ju odnašali iz operacijske dvorane, so ju pa zamenjali. Nemca so položili na Francozovo posteljo in nasprotno. Ko sta okrevala, so Nemca odpeljali v Pariz in pustili v domači oskrbi. Francoza so pa internirali. Oba sta imela tako izpremenje obraze, da Brissacovi domaći niso opazili, da jim je bil sin zamenjan. Po vojni je prišel Francoz Brissac v Nemčijo, Nemeck Reins pa je živel v Parizu.

Čelo zdaj je prišla zamenjava na dan. Brissacovi domači zdravnik je letil dozdevnega Brissaca in čudno se mu je zdelo, da nima na nogi brazgotine, ki mu je bila ostala po avtomobilski nesreči pred vojno. Začel se je zanimati, kaj to pomeni, in tako je prišla usodna zamenjava na dan. Zanimivo je pa, da sta oboja vojaka s svojo usodo zadovoljna in da ne želita nobenih izprememb. Treba je pa urediti neko zapuščinsko zadevo in zato se bo moralo pečati z zamenjavo francoskega in nemškega vojaka mednarodno razsodišče v Haagu.

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi

z velikimi stroški. Mno

go jih je, ki so radi sla-

bih razmer tako priza-

deti, da so nas naprosili,

da jih počakamo, zato

naj pa oni, katerim je

mogoče, poravnajo na-

ročnino točno.

Uprava "G. N."

PESNIK
in
BANDIT

Spisal

AL. JENNINGS

18

Toda že malo dni pozneje se je nama s Porterjem izpričalo, kako sijajen človek je Rektor. Ta antipatija med obema je bila nekaj čisto površnega.

V hotelu so priredili ples. Vsi odličniki družbe, člani kabineta, predsednik Mehike, Porfirio Diaz, vse senjorite in vsi doni so bili povabljeni. Rektor je priskrbel vabila tudi za nas.

Pripravljali smo se s tako nervozno skrbnostjo, kakor da se prikrat v svojem življenju odpravljamo na ples. Rektor nam je svojega krojača stavil na razpolago in ta nas je vse tri vtaknil v odlične frake. Ko smo se oblekli, sem si jaz opazal še svoj meč. Frank in Rektor sta mi branila.

— Pustita mu no, naj ima svoje orožje s seboj, je Porter potegnil z mano. Vsaj enega gentlemana moramo vendar imeti s seboj.

— Jaz sem ti porok, da nocoj meča ne boš rabil, mi je obetal Rektor.

Z odporom sem odložil orožje. Toda čez čas sem se vrnil in sem svoj revolver vtaknil za pas.

Porter je bil ta večer sijajen kakor kakšen princ. Zmirom je bilo zelo skrbno oblečen, toda v fraku je njegova plemenita postava še posebej prišla do izraza. Porter je bil človek, ki je moral zmirom in povsod vznjujati pozornost.

In bil je v enem tistih svojih najboljših brezskrbnih dovornih razpoloženj. Sloneli smo ob stebrih sredi dvorane. Porter je bil ves navdušen za Špance v njihovih svilnatih negovalih in barvitih prepašnicah, ki so se tesno ovijale njihovih ledij, in menil je, da je vse skupaj z lepoto in godbo vselega večera ena sama harmonija.

— Ti ljudje imajo poezijo v svojih oblekah, je dejal. Kakšna čudovita slika!

Kakor v potrdilo njegovih besed je prav tedaj eden najlepši parov priplešal mimo. Če je sploh bila kdaj kje kakšna popolna božja stvar, je bil ta španski don. Stoletna kultura je bila v čaru njegovih gibov, v graciji njegove hoje. Bil je vitek, okreten, eleganten. Njegov obraz je bil ena sama izklesana popolnost.

Njegova plesalka je bila dekle izredne lepote, — človek bi bil kar padel pred njo. Njeni rdeči lasje, njene čudovite modre oči in njena biserna bela polt so sredi skoraj samih temnih obrazov sijali v nekem nadnaravnem sijaju. Bila je oblečena v lila. — Krasota barv je družila s čarom živega opala.

Okrenil sem se, da bi Billa opozoril najo. Tudi dekle je opazila njega. Ko je priplešala mimo, je glavo vrgla malo nazaj in se mu nasmehnila z nasmeškom, ki je zatrepetal bolj v njenih očeh kakor na ustnih.

S spoštljivostjo, kakršna pritiče kraljici, se je Porter poklonil pred njo in se nasmehnil nazaj. Drža Španca je v tistem trenutku postala nekam toga, toda z nobeno potezo v obrazu ni trenil. Precej sem vedel, da se ta afera ne bo končala kar tako.

— Bill, napak ravnaš. Zdražbo delaš med temi ljudmi, sem mu dejal.

— Polkovnik, jaz mislim, da bi to samo malo življenja prineslo v ta večer.

Njegovi mirni nekam zadušeni ton ni niti malo izdajal njegove razposajene razpoloženosti.

— Gospod, kakor vidim, ste tujec pri nas, naju je tedaj nekdo ogovoril z glasom, ki je bil poln in voljan kakor maslo.

Bil je don. Njegov smehlaj bi bil za vsakogar zadostno svarilo, samo za Billa Porterja ne.

— Naši običaji vam niso znani. Žal mi je, da vas nimam čast poznati. Če bi vas poznal, bi mi bilo, v veliko radost, da vas senjoriti predstavim. Toda ker še nisem imel te časti, vas lahko samo prosim, da pošljete moji nevesti ne posvečate nobene pozornosti več.

Njegova angleščina je bila čudovita. Poklonil se je in zložno odšel. S svojim plemenitim načinom me je popolnoma osvojil. Hočeš nočeš sem ga moral sam pri sebi primerjati s tistim ploskonogim, denarja lakomnim hribcem, ki ponavadi polnijo ameriške plesne dvorane. Poln spoštovanja sem bil pred tem Kastilijancem. No, Porterja ni njegova zahteva napravila niti najmanjšega vtisa.

Vrsta plesalcev se je spet pomikala mimo. Jaz ne vem, kakšen vrag je zlezal dekletu v glavo. Bilo je, kakor da se med Porterjem in njo pretaka električna struja. Ko je plesala mimo, je svojo mantiljo spustila na tla — tako lagodno in spretno, da niti njen don ni zapazil.

Porter se je sklonil, pobral mantiljo, jo trenutek pridržal pri sebi in šel potem polagoma za parom. Senjoriti je vrgel viteško drzen pogled, se priklonil in ji sam vrnil ogrinjalec.

— Senjorita, to ste vi zgubili, kaj ne? — je dejal.

Vzela je in se smehljala. Nikoli ni bil Bill Porter sijajnejši, čarobnejši kakor tisti večer.

— No, zdaj si pa lepega vruga skuhaj, sem ga tiho pozdravil, ko se je vrnil.

Španski običaj zahteva, da moraš izročiti donu, kar je namenjeno njegovi senjoriti. On se ti potem zahvali v njenem imenu.

— No, jaz sem v svojem življenju skuhal tudi že kaj drugega kakor te nocoj.

Bilo je kakšnih deset minut nato. Nobeden od naju ni videl dona prihajati, dokler ni kakor tiger stal tik pred Porterjem. Z bliskovitim zamahom je s plosko roko udaril Porterja naravnost v obraz.

Udarec je prišel tako nenadoma in je bil tako divje besen, da je Porterja vrglo proti stebri. Don je stopil nazaj in si poln zaničevanja obrisal roko. Ljudje so brez besede stali okrog in strmeli nad to nezasišano žalitvijo distingviranega tujca.

Vse skupaj je trajalo en sam hip. Porter je planil pokonci, s svojimi širokimi pleči je sunil naprej, njegov obraz je bil ves rdeč od togot. Na njegovem licu so se pokazale štiri blede proge kakor štirje dolgi beli mehurji. Na tem pozorišču najbolj izbrane kulture se je naenkrat razpalila divjna pragozda.

Porter je planil na dona in je kakor besen bik tolkel na levo in na desno okrog sebe.

Španec se je vrgel proti njemu in ga zajel okrog pasu. Nekaj je zablisnilo v zraku, še tisti hip je bilo njegovo bodalo naperjeno naravnost na Porterjevo grlo.

NADALJEVANJE SLEDI

Ljubiteljem
leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna
"Glas Naroda"

Knjigarna "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

POVESTI in ROMANI

(Nadaljevanje.)

Po strani klobuk	50
Piat zvon	40
Pri stricu	25
Prvi božji	30
Palma, povest iz irske junaške dobe	30
Prva lubezen	50
Po gorah in dolinah	80
Pol litra vipave	60
Poslednji Mehikanez	30
Pravljice H. Majar	30
Pretržani, Pretržani in drugi svetniki v gramofonu	25
Prigodbe čebelice Maje, trda vez 1.	75
Pilec selivke, trda vez	75
Pred nevihto	35
Popotniki	60
Poznava Boga	30
Pirih	30
Povodnj	30
Pravljice Judok	25
Prisega Huronskega glavarja	30

Štiri smrti, 4. zv.	35
Smrt pred hišo	50
Stanley v Afriki	45
Spomin znanega potovalec	150
Stritarjeva Anthologija, broš	80
Stezosledec	30
Sopek Samotarske	35
Svetla noč	30
Svetlobe in senca	120
Silke (Meško)	60
Spake, humoreska, trda vez.	90

Št. 11. (Pavel Golia) Peterčkov poslednje stanje, božična povest	50
Št. 12. (Dr. Karl Engliš) Denar narodno-gospodarski spis, poslovenil dr. Albin Ogriš, 236 str., broš	80
Št. 13. (Fran Milčinski) Mogočni prstan, narodna pravljica v 4. dejanjih, 61 str., broš	30
Št. 14. (V. M. Garšun) Našča Nikolajevna, roman, poslovenil U. Žun, 112 str., broš	30
Št. 15. (Dr. Karl Engliš) Denar, narodno-gospodarski spis, poslovenil dr. Albin Ogriš, 236 str., broš	80
Št. 16. (Edmond in Jules de Goncourt) Roue Mauperrin	40
Št. 17. (Janka Španec) Življenje, pesmi, 112 str., broš	45
Št. 18. (Prosper Marnece) Verne duše v vialih, povest, prevel Mira Ko Pretnar, 80 str.	30
Št. 19. (Jarosl. Vrchlický) Opatrola lukovskega grafičaka, veseloigra v enem dejanju, poslovenil dr. Fr. Bradač, 47 strani, broširano	25
Št. 20. (Gerhart Hauptman) Patopljeni zvon, dram. bajka v petih dejanjih, poslovenil Anton Funtek, 124 strani, broš	50
Št. 21. (Jul. Zeyer) Gompaci in Komurasaki, japonski roman, iz češčine, prevel dr. Fran Bradač, 154 strani, broš	45
Št. 22. (Fribolin Zolna) Dvannat kratkečasnih zgodbi, 11, 73 str., broš	25
Št. 23. (Tostoj) Kruzerjeva sonata	50
Št. 24. (Sophokles) Antigona, talna igra, poslov. C. Golar, 60 str., broširano	30
Št. 25. (E. L. Bulwer) Poslednji dovi Pompejev, I. del, 355 str., broš	90
Št. 26. Poslednji dovi Pompeja, II. del	90
Št. 27. (L. Andrejev) Črna masha, poslov. Josp Vidmar, 62 str., broš	35
Št. 28. (Fran Erjavce) Besposelnost in problemi skrbstva za brezposelnost, 89 str., broš	35
Št. 29. (Univ. prof. dr. Franc Weber.) Problemi sodobne filozofije, 347 strani, broš	70
Št. 30. (Ivan Albrecht) Andrej Terpene, religiozna karikatura in miniaturo, 65 str., broš	25

Splošna Knjižnica:

Št. 1. (Ivan Albrecht) Ranjena gruda, izvirna povest, 104 str., broširano	35
Št. 2. (Rado Murlik) Na Bledu, izvirna povest, 181 str., broš	50
Št. 3. (Ivan Rozman) Testament ljudska drama v 4 delj., broš 105 strani	35
Št. 4. (Oveto Golar) Peleino klasje, izbrane pesmi, 184 str., broširano	50
Št. 5. (Fran Milčinski) Gospod Fridolin Zolna in njegove družni žina, veselomodre ertice I, 72 strani, broširano	25
Št. 6. (Novak) Ljubosumnost	20
Št. 7. Andersonove pripovedke. Za slovensko mladino priredila Utva, 111 strani, broš	35
Št. 8. Akt Iev. 113	75
Št. 9. (Univ. prof. dr. Franc Weber.) Problemi sodobne filozofije, 347 strani, broš	70
Št. 10. (Ivan Albrecht) Andrej Terpene, religiozna karikatura in miniaturo, 65 str., broš	25

"GLAS NARODA"

216 W. 18 Street
NEW YORK

Naj ljubezen joče

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
Za Glas Naroda priredil I. H.

52

(Nadaljevanje.)

Ne daleč od hiše je Erik postavil klop za svojo mater, od koder je mogla gledati na cesto, da je imela kako izpremembo. Ljudje iz vasi so morali priti tu mimo, ako so hoteli na postajo. Oba sedela na to klop.

Erik se pritožuje nad materino trdosrčnostjo do Lori, toda izrazi upanje, da bo nekoliko bolj pomislila in postala drugega mnemja.

— Čutim, da starih stvari ne more nikdar pozabiti. Toda jaz si ne vzamem tako k sreči —

— Zares, Erik? In ko bi sedaj v vašem življenju nastopila kakva izprememba?

Erik se presenečen obrne proti Rudolfu.

— Kako? Ne maram nobene izpremembe! — Trdno se stisnejo njegove ustnice; ne, nobene želje ni imel več, odkar ga je njegova ljuba prevarila.

— Ako bi vas kdaj iskal oče, kaj boste rekli, kaj bo rekla vaša mati? Vem, da to namerava.

— Boljše je, če to misel opusti. Zakaj? Vprašam sam. Za Lori želim vso srečo.

Rudolf išče po svoji listnici. Našel je, kar je iskal: bratovo pismo. Ponudi ga Eriku.

— Berite, Erik. To pismo vašega očeta vam bo natančneje povedalo vse, kakor pa bi vam jaz mogel povedati.

Rudolf opazuje svojega nečaka, na čegar obrazu se pokaže velika resnost, čegar roka se trese, ko bere, kar je pisal njegov oče kot pozno priznanje svojega velikega kesanja, navdan iskrene želje, da bi popravil.

Erik čuti z vsakim trenutkom večjo naklonjenost do Rudolfa, ki mu je prinesel veselo sporočilo. Mož, ki sedi poleg njega, je pravi Verdini.

— In? — vpraša radovedno Rudolf, ko Erik zgane pismo — in?

— Večjega zadoščenja moja mati ne bi mogla dobiti.

— Samo to odgovorite na to?

Malo presenečenje zveni iz Rudolfovih besed.

— Kaj naj še rečem? Ali se naj v resnici priznam za tako hvaležnega, da se nas je naš oče po šestnajstih letih zopet spomnil? Svojim materi privoščim to zadoščenje.

— In za sebe si ne želite ničesar, Erik?

— Ne, ničesar!

— In ako vas vaš oče prizna za svojega postavnega sina in Lori za svojo hčer? — vpraša počasi Rudolf.

Erik za trenutek zatisne oči.

Kaj bi mislila Jutta, je bila njegova prva misel. Prav gotovo bi se kesala. Toda ta občutek ga naglo premaga.

— Zakaj ne hočete potegniti iz mojih priprostitih razmor, ki so se mi tako zelo priljubile? Priznavam, da mi dobro hočete. Toda med tem sem postal star trideset let in nočem več imeti drugače. Zadovoljen sem s svojo usodo in s svojim meščanskim imenom.

Rudolf ga precej trdo stresa za ramo.

— Erik! Ne bodite tako čez mero ponosni — ne preprečite možu, ki se keska, da ne bi mogel popraviti, kar je zakrivil. Ali naj vaš oče, ako pride, stoji pred zaprtimi vrati, pred zaprtimi sredi? Ali ste ravno tako trmasti kot vaša mati? — Moja sreča je že podrla! Odljubiti mi morate da boste govorili svoji materi v prilog moje-ga brata.

— Dajte mi to pismo — prosí Erik po kratkem premisleku, — videl bom, kaj bo k temu rekla. Zdi se mi, da ne bo brez upliva na njo. Kajti povem vam naravnost: manj je njena jeza obrnjena proti vašemu vrtu, kot pa proti vam. Za njega, ki je vendar vsega kriv, je še vedno imela dobo besedo. Kdo more pogledati v žensko sree?

Rudolf pogleda na uro.

— Zame je prišel čas. Se vedno lahko dobim vlak. — Samo eno prošnjo, Erik: poročajte mi večkrat o Lori — tukaj je moj naslov. In sporočite mi, ako bi bilo primerno, da pride moj brat tu sem. Kajti o tem, da sem vas našel, mu bom že jutri povedal.

— Dovolite moji materi nekoliko časa, da se zbere. Zdaj je še preveč polna sovraštva, katero je toliko let gojila in ga držala živvega. Iz tega občutka bi ga mogoče še zavrnila, samo da okusi svoje popolno zmagoslavje — in če bi ji pozneje bilo še tako hudo in žal. Poznam svojo mater. Na to je čakala, ker je bila prepričana, da mora tako priti. V najhujših časih jo je vzdrževala misel na povračilo. — Zakaj bi sicer poslala Lori v njegovo hišo, ker je ravno našla priložnost? Bil sem proti temu!

Rudolf priklina. Videl je, da ima Erik prav. Razume in mu oprostí. Že davno se je odvalil soditi in obsojati. In tudi gospej Mariji ni zameril njenega sovraštva, — razumel je. To sovraštvo je bilo pa tudi nekaj vzvišenega. Nič malenkostnega ni bilo na njem. Kdor je znal tako strastno sovražiti, je mogel tudi z isto silo ljubiti.

In razumel je tudi brata, da te žene, ki je bila še vedno dostojanstvena in lepa, ni mogel pozabiti; vedel je, da jo bo Otokar hotel iskati, ker je spomin na prejšnjo srečo postal premogočen vsled razočaranj zadnjih let.

Navzle neprijetnostim zadnjih ur je čutil Rudolf v sebi neko veselje. Lori mu je bila enkovredna. In njej se ni hotel odpovedati; njegova je morala biti. Da bi zdaj silil v njo, da se odloči zanj in se odprave svoji materi, ne bi bilo prav — za sedaj se je moral ukloniti njeni odločbi. Toda zadnja beseda še ni bila izrečena.

Oba vstaneta in gresta proti avtomobilu, ki je stal v majhni daljavi.

— Erik, ako imate še malo časa, peljite se še malo časa z menoj in mi povejte kaj o sebi, o svojem življenju in željah. Mene vse to zanima. V vsakem oziru bi vam šel na roko, bi vam pomagal.

— Hvala gospod grof; toda sedaj nimam nikake želje! — Prezrnejši, kot pa je mislil, mu pridejo besede iz ust.

— Zakaj tako ponosni in zakaj mi dajete take formalne naslove?

— Oprostite, toda privaditi se moram na drugo.

— Ne pozabite, katerega morate nazivati bolj domače. Še v svaku sem našel svojega nečaka.

Nedaleč od nadgozdarjeve hiše jima pripelje nasproti Egerjev voz. Vozila je Jutta in poleg nje je sedel Maks Hladnik v uniformi. Stari Eger je zleknjenjen sedel v kotu sedeža.

Začuden vsi trije pogledajo nad vse plemenito izgledajočega spremeljaleca Erika Egerja.

— Na, no? — vpraša nadgozdar, ko se peljejo mimo, in prijazen odzdravi Erikov pozdrav. — Kaj pa to? — Koga so imeli Bergerjevi v hiši? Menda se Erik ne ozira tajno po kaki drugi službi? Popolnoma se mi tako zdi. Zadnje čase je Berger vedno tako čuden in molčeč.

— Pusti ga papa, — pravi Jutta preko ramen svojemu očetu. Toda njen glas je omahljiv. — Ako hoče iti — skomigne z rameni.

— Ali vam je toliko za tega gozdarja? — noslja poročnik, — ali je res tako zmožen?

— Ako je zmožen! Nikdo ga ne more nadomestiti. V celi okolici ni niti enega, ki bi mu bil par in četudi ima kdo že višjo službo. — Ne dela samo za malo plačo, temveč je pri svojem delu s srcem in ljubeznijo. Svoj revir ima tako rad kot mati svojega otroka, ali ženin svojo nevesto. Izvrsten je. Rad bi vedel, kaj je zlezlo preko njegovega srea.

— Hopla, Jutta — Stari Eger poskoči.

— Kaj pa ti je? Pazi vendar, ako hočeš voziti; tukaj vendar nismo na glavni cesti, — zakličje nejevoljno.

Jutta je preveč nategnila vajeti in konj je poskočil. Konj je skočil na stran in lahki kolese se je nagnil na stran.

(Dalje prihodnjic.)

POŠTENA LEKCIJA LENEMU URADNIKU

Humoristični list komunistične stranke v Moskvi "Krokodil" se je spravil zadnje dni zelo radikalno in duhovito nad malomarne sovjetske uradnike in vsak teden poroča, da je dobil ta ali oni sovjetski uradnik za svojo zorno lenobu v uradu "Ruski red krokodila". Dokazuje o tem, da je odlikovanec visoko odlikovanje res za služil, zbira uredništvo "Krokodila" na jako originalen način. Posrečena žrtev moskovskega humorističnega lista je postal zlati ravnatelj tovarne čevljev v Tiflisu Georgij Isakanov. Mož spada med vodilne uradnike, na drugi strani pa tudi med uradnike, ki podpisujejo vse, kar jim polože na mizo, ne da bi akte poprej prečitati. Citanje aktov je za take uradnike prenaporno in zato se zaneso kar na vestnost podrejenih uradnikov, kar pa lahko postane včasih usodno.

Uredništvo "Krokodila" je vtihotapilo med ravnateljevo pošto pismo, pisano na dopisnem papirju tovarne, tako da se ni prav nič razlikovalo od drugih dopisov. — Ravnatelj Isakanov je pismo podpisal, seveda ne da bi ga prečital, uslužbenec, ki odpošilja pošto, ga je zalepil in odposlal in tako ga je dobilo uredništvo "Krokodila", ki ga je seveda z navdušenjem priobčilo kot dokaz, kako leni so nekateri uradniki.

Pismo se je glasilo:

CENA

DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIZANA

Angleško-slovensko

Berilo

(ENGLISH SLOVENE READER)

Stane samo

\$2.—

Naročite ga pri

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 West 18th Street

New York City

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI

VESELICE,

ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

po jugu bolj kot tovarna živina. Seveda so različne vrste oslov, katerih vsak je primerna za gotovo opravilo. Oprema za osle, mezge in muhe ni dosti različna od konjske, ravna se pa po ozemlju, kjer osel služi.

Osel pa nam je tudi mrtev v veliko korist. Iz svoje kože so svojci izdelovali pergament; da bi v Italiji izdelovali iz oslovskega mesa salame, ni verjetno, pač pa uporabljajo oslovsko mleko za pripravljane parmezanskega sira. Prej je bilo čislano kot dobro hranljivo za gojence. V Italiji in Španiji zavijajo tudi meso mlade živine, ki je buje mehko in okusno.

PARADIŽNIKI V PODMORNICI

Kakor poroča londonski "Sunday Express", bo angleška vojna mornarica kmalu hvaležno upokojila vse kanarčke in bele miške, ki so rešile toliko tisoč človeških življenj v podmornicah vsled izredne občutljivosti do strupenih plinov. Daljše polkušnje v vojnih laboratorijih so namreč dokazale, da so lističi navadnega paradižnika še bolj dovzetni za nevarne pline kakor pljuča omenjenih živalic. Zato bo v najbližnji bodočnosti dobila sleherna angleška podmornica poseben "vrtec", leseni zabojček z nasajenimi paradižniki.

POZOR, ROJAKI

Iz naslova na listu, katerega prejimate, je razvidno, kdaj vam je naročnina pošla. Ne čakajte torej, da se Vas opominja, temveč obno vite naročnino ali direktno, ali pa pri enem slednjih naših zastopnikov.

CALIFORNIA

Fontana, A. Hochevar
San Francisco, Jacob Laushin

COLORADO

Denver, J. Schutte
Pueblo, Peter Cullig, A. Saffia
Salida, Louis Costello
Walsenburg, M. J. Bayuk

INDIANA

Indianapolis, Louis Banich

ILLINOIS

Aurora, J. Butchar
Chicago, Joseph Blush, J. Bevdit
J. Lukanich, Andrew Spillar
Cicero, J. Fabian
Joliet, A. Anzelc, Mary Bamblich
J. Zaletel, Joseph Hrovat
La Salle, J. Spelich
Mascoutah, Frank Augustin
North Chicago, Anton Kobal
Springfield, Matija Barborich

KANSAS

Girard, Agnes Močnik
Kansas City, Frank Žagar

MARYLAND

Steyr, J. Černe
Kittzmiller, Fr. Vodopivec

MICHIGAN

Calumet, M. F. Kobe
Detroit, Frank Stular

MINNESOTA

Chisholm, Frank Gouze, Frank Pucelj

MISSOURI

St. Louis, A. Nabrgoj

MONTANA

Klein, John R. Röm
Roundup, M. M. Panlan
Washoe, L. Champa

NEBRASKA

Omaha, P. Bröderick

NEW YORK

Gowanda, Karl Strlnsha
Little Falls, Frank Masle

OHIO

Barberton, John Balant, Joe H.
Cleveland, Anton Bobek, Chas
Karlinger, Jacob Resnik, John Slapnik, Frank Zadnik

OREGON

Oregon City, Ore., J. Kobla

PENNSYLVANIA

Ambridge, Frank Jakš
Bessemer, Mary Hribar
Braddock, J. A. Germ
Bridgeville, W. R. Jakobek
Broughton, Anton Ipavec
Claridge, A. Yarina
Conemaugh, J. Brezovec, V. Jo. vanšek

PUERTO RICO

Crafton, Fr. Machek
Export, G. Previč, Louis Zupan.
Eliz, A. Škerlj

UTAH

Farrell, Jerry Okorn
Forest City, Math Kamin
Greensburg, Frank Novak
Homer City in okolico, Frank L. renchack

VERMONT

Irwin, Mike Paushek
Johnstown, John Polantz, Martin Koroshets

VIRGINIA

Krayn, Ant. Taušelj
Luzerne, Frank Balloch
Manor, Fr. Demshar

WISCONSIN

Milwaukee, Joseph Tratinik in Jo.
Koren

WEST VIRGINIA

Sheboygan, Leo Majcen

WEST ALLIS

Frank Skot

SHIPPING NEWS

12. maja: Europa, Cherbourg, Bremen

New York, Cherbourg, Hamburg

14. maja: Paris, Havre

Aquitania, Cherbourg

Veendam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam

Reliance, Cherbourg, Hamburg

Majestic, Cherbourg

17. maja: Columbus, Cherbourg, Bremen

Vulcania, Dubrovnik, Trst

19. maja: Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg

20. maja: Homerik, Cherbourg

21. maja: Bremen, Cherbourg, Bremen

Statendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

25. maja: Berengaria, Cherbourg

26. maja: Hamburg, Cherbourg, Hamburg

27. maja: France, Havre

Olympic, Cherbourg

28. maja: Europa, Cherbourg, Bremen

Volendam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam

St. Louis, Cherbourg, Hamburg

1. junija: Mauretania v Cherbourg

4. JUNIJA

Na slavnem, modernem francoskem

brzoparniku

ILE DE FRANCE

SLOVENSKI SPREMLJEVALEC GRE

Z NASIM POŠTNIKOM PRAVO DO

LJUBLJANE

III. razred samo \$26.73 do Ljubljane

\$28.32 do Zagreba

RETR-karta \$148.— do Ljubljane

\$132.— do Trsta

Mnoge posebne ugodnosti so aranžirane

za potnike tega potovanja.

Naše naslednje skupno potovanje na

istem parniku se vrši

9. JULIJA

Za vse informacije se obrnite na:

LEO ZAKRAJŠEK

GENERAL TRAVEL SERVICE

1359 SECOND AVE., NEW YORK, N. Y.

2. junija: Columbus v Cherbourg in Bremen

General Von Steuben v Cherbourg in Bremen

3. junija: De de France v Havre

Majestic v Cherbourg

Westernland v Havre

4. junija: Rotterdam v Boulogne sur Mer

7. junija: Leviathan v Cherbourg

Bremen v Cherbourg in Bremen

8. junija: Pres. Harding v Cherbourg

Aquitania v Cherbourg

9. junija: Saturnia v Cohn in Havre

10. junija: Conte Biancamano v Genova

Lapland v Havre

11. junija: Paris v Havre

Homerik v Boulogne sur Mer

15. junija: Olympic v Cherbourg

Berengaria v Cherbourg

Europa v Cherbourg in Bremen

16. junija: France, Havre

Berlin v Bremen

17. junija: Roma v Genova

Finlandia v Havre

18. junija: Statendam v Boulogne sur Mer

Minnetonka v Cherbourg

21. junija: Lafayette v Havre

22. junija: De de France v Havre

Pres. Roosevelt v Cherbourg

Majestic v Cherbourg

Mauretania v Cherbourg

23. junija: Bremen v Cherbourg in Bremen

Stuttgart v Cherbourg in Bremen

24. junija: Vulcania v Trst

Belgenland v Havre

25. junija: Volendam v Boulogne sur Mer

26. junija: Columbus v Cherbourg in Bremen

28. junija: Conte Grande v Genova

Leviathan v Cherbourg

29. junija: Paris v Havre

Aquitania v Cherbourg

3